

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/67/2016
Identifikačné číslo spisu:	1508200276
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1508200276.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Sberbank Slovensko, a.s., so sídlom Výsoká 9, Bratislava, IČO: 17 321 123, zastúpený advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, konajúca prostredníctvom svojho konateľa JUDr. Františka Sedlačka, advokáta, proti žalovanému: E. V., nar. XX. H.XXX, trvale bytom S. XXXX, S., o zaplatenie sumy 3.599,28,-Eur s príslušenstvom a odmeny zo zmenky, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3Zm/5/2008, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1CoZm/102/2015-55 z 29. februára 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 3Zm/5/2008-45 z 1. júla 2015 odmietol námietky žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 3Zm/5/2008-14 zo dňa 20. marca 2008. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetným zmenkovým platobným rozkazom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 3.599,28,-Eur s príslušenstvom, zmenkovú odmenu a nahradiť mu trovy konania z titulu vlastnej zmenky vystavenej v Čadci dňa 23. mája 2006. Zmenkový platobný rozkaz aj s návrhom na začatie konania bol žalovanému riadne doručený dňa 4. apríla 2008. Žalovaný proti tomuto súdnemu rozhodnutiu podal na pošte dňa 14. apríla 2015 odvolanie, ktoré súd prvej inštancie posúdil ako námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu. Predmetné námietky boli súdom prvej inštancie odmietnuté ako oneskorene podané, a to s poukazom na ust. § 175 ods. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), keďže žalovanému uplynula lehota na podanie námietok dňa 7. apríla 2008. Námietky podané dňa 14. apríla 2015, takmer po 7 rokoch považoval súd prvej inštancie za oneskorene podané.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 1CoZm/102/2015-55 z 29. februára 2016 odvolanie žalovaného odmietol a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací

súd s poukazom na ust. § 43 O. s. p. uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo žalovanému doručené dňa 22. júla 2015. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania začala žalovanému plynúť dňa 23. júla 2015 a uplynula dňa 6. augusta 2015 (štvrtok). Žalovaný síce podal odvolanie dňa 23. júla 2015 elektronickými prostriedkami (e-mailom), ale predmetné odvolanie doplnil písomne podaním na poštu až 11. augusta 2015, doručeným súdu prvej inštancie dňa 12. augusta 2015. Žalovaný síce podal odvolanie deň nasledujúci po doručení napadnutého uznesenia, avšak toto nebolo doplnené písomne v trojdňovej lehote od podania odvolania elektronickými prostriedkami. Uvedené odvolanie nebolo podané ani v samotnej 15-dňovej lehote určenej na odvolanie, ktorá žalovanému uplynula dňa 6. augusta 2015. Odvolací súd ďalej uviedol, že zákonným dôsledkom nedoplnenia podania urobeného elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu je skutočnosť, že súd na uvedené podanie nebude prihliadať. Odvolací súd sa preto odvolaním žalovaného podaným dňa 23. júla 2015 nezaoberal. Odvolanie podané žalovaným dňa 11. augusta 2015 bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty, a preto toto odvolanie odvolací súd ako oneskorene podané odmietol. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil.

3. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 8. júna 2016.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) opravný prostriedok označený ako „odvolanie“, ktorý bol súdom posúdený ako dovolanie. Namietal existenciu vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., ako aj nepresvedčivú argumentáciu v odôvodnení napadnutého uznesenia. Tvrdil, že v konaní došlo k takej vade, ktorá nebola odstránená rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolateľ ďalej namietal nesprávne právne posúdenie vecí podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a žiadal o rozhodnutie v dovolacích súdu v jeho prospech.

5. Dovolateľ na výzvu súdu doplnil svoje dovolanie tvrdením, že súd neprešetril jednotlivé splátky zmenky s bankou, ktoré ani nezdokladoval. Ďalej tvrdil, že súd nedodržia novú legislatívu a zákon, a že sa dostatočne nevenoval predmetnému spisu.

6. Vyjadrenie k dovolaniu žalovaného nebolo podané.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] predovšetkým skúmal, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 C. s. p.) a či sú splnené podmienky podľa § 429 C. s. p.

8. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. účinného od 1. júla 2016 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred nadobudnutím jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 veta prvá C. s. p.). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

9. Podľa § 429 ods. 1 veta prvá C. s. p. dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

10. Z vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že v dovolacom konaní musí byť dovolateľ obligatórne (povinne) zastúpený advokátom. Výnimky z obligatórneho zastúpenia advokátom v dovolacom konaní ustanovuje ods. 2. Účelom tohto ustanovenia zakotvujúceho tzv. povinné zastúpenie je, aby dovolateľovi

bola poskytnutá kvalifikovaná právna pomoc. Dovolací súd poznamenáva, že obdobné ustanovenie mala aj právna úprava účinná do 30. júna 2016 (§ 241 ods. 1 O. s. p.), za účinnosti ktorej bolo dovolanie podané.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný podal dňa 7. júna 2016 na poštovú prepravu podanie označené ako „odvolanie proti uzneseniu k sp. zn. 1CoZm/102/2015-55 vydanému Krajským súdom v Bratislave dňa 29. februára 2016" (č. l. 61 a identické podanie na č. l. 64). Uvedené podanie súd prvej inštancie správne posudzoval podľa jeho obsahu, a preto žalovaného správne vyzval na doplnenie predmetného podania. Vo výzve (č. l. 67) žalovaného informoval, že Krajský súd v Bratislave už vo veci rozhodol uznesením č. k. 1CoZm/102/2015-55 z 29. februára 2016. Zároveň žalovaného upozornil, že voči tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné a opravným prostriedkom v danom prípade môže byť len dovolanie. Preto žalovaného súčasne v lehote 10 dní vyzval na predloženie plnej moci udelennej advokátovi v zmysle § 429 C. s. p. a doplnenie dovolania o náležitosti v zmysle § 428 C. s. p. Predmetná výzva bola žalovanému doručená dňa 20. júla 2016. Žalovaný síce na výzvu reagoval podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26. júla 2016 (č. l. 68), avšak vady v zmysle § 428 C. s. p. neodstránil a plnú moc udelenú advokátovi v zmysle § 429 C. s. p. nepredložil.

12. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu je dovolanie. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, keď žalovaného vyzval na doplnenie neúplného podania s tým, že odvolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustné a že opravným prostriedkom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v danom prípade môže byť len dovolanie. V súlade s uvedeným súd prvej inštancie taktiež žalovaného vyzval na doplnenie dovolania o zákonom predpísané náležitosti podľa ust. § 428 a § 429 ods. 1 C. s. p. Žalovaný na výzvu reagoval (č. l. 68), ale dovolanie v zmysle predmetnej výzvy nedoplnil o náležitosti podľa § 428 a § 429 ods. 1 C. s. p.

13. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže v danom prípade žalovaný nedoplnil dovolanie v zmysle § 428 C. s. p. a nie je v dovolacom konaní zastúpený v zmysle ustanovenia § 429 ods. 1 veta prvá C. s. p., hoci bol na odstránenie procesných nedostatkov vyzvaný, najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. d/ a e/ C. s. p. pre nesplnenie podmienky dovolacieho konania spočívajúcej v nedostatku náležitostí dovolania a nedostatku právneho zastúpenia bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p. neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.